

СКОПЈЕ Е НЕИСПИРАНА ИНСПИРА- ЦИЈА

БЕЛГРАД, ноември — Во доцните есенски денови во повеќе галерии и изложбени павиљони во Белград можат да се посетат повеќе изложби. Тоа не е ништо ново во овој голем град. Љубителите и честите посетители на изложбите веројатно веќе ја посетиле изложбата „Воените сликари 1912 — 1914 година“ што е отворена во Воениот музеј на Калемегдан на која излагаат Надежда Петровиќ, Бета Вукановиќ, Милан Миловановиќ, Коста Миличевиќ, и други. Во познатиот изложбен павиљон во Марксовата улица беше отворена и традиционалната манифестација на белградските сликари под наслов „Октомвриски салон“, а во павиљоните на Мал Калемегдан се уште излага „Групата шестмина“. Културниот центар ја подготвува изложбата „20 години на белградската скулптура“ што веројатно ќе биде приредена во Модната галерија Златко Прица. Моментно, УЛУС-овите простории ги има исполнето со свои композиции и слики Тања Тарновска.

Па сепак, најинтересна изложба од сите гореспоменати е онаа во Галеријата на Домот на ЈНА. Со 26 свои експонати, на белградската публика повторно и се претставува најпознатиот белградски сликар Петар Лубарда, добитникот на повеќе светски награди меѓу кои и наградите на Сао Пауло, на Токио, наградата Гугенхајм и други.

Со сликарот се сретнавме на изложбата и го запрашавме:

— Што сакавте со оваа изложба?

■ Да се откријам малку... Да се види каде сум моментно и со што сум окупиран.

— Кажете ни нешто за експонатите?

■ Како што веројатно и самите забележувате од 26 композиции повеќе од половина се со митолошка поен-

та. Забележувате тука се пред се „Остатоци на стариот град“, „Змеј“, „Од 1001 ноќ“ и т. н. Јас сум голем поклоник на минато, особено на Стариот Исток. Меѓутоа, не ги заборавам ни современите теми. На пример композицијата „Човекот и сврот“ всушност е пресек на одбраната на Белград низ векови, борбата на доброто и злото.

— Дали постојат можности да излагате одново во Скопје?

■ Минатата година првпат излагав во Скопје. Бев топло примен од скопјаните, а тоа значи дека повторно би сакал да се најдам на бреговите на Вардар. Тоа е извонреден град. Мислам дека уште долго ќе биде непресушна инспирација на генерациите, бидејќи и самата борба меѓу човекот и природата е вечна, — заврши Петар Лубарда.